Pomlázka se čepejří…

Velikonoce letos strávíme trošku odlišně, ale i tak si je můžeme užít. Připomenout si různé zvyky, vyzdobit si domácnost a společně tvořit ☺

- V následujícím videu se můžete s dětmi podívat, jak to zvládli u Hurvínka https://youtu.be/-aqvZSfKZ6o

- Posíláme Vám velikonoční říkanku „Hody, hody doprovody“ a básničku pro předškoláky „Já jsem malý zajíček“

Já jsem malý zajíček

Hody, hody doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl košík vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka
a já říkal: Ne, ne, ne.

Na remízku mezi poli,
mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem,
malovaná vajíčka.

Velikonoční koleda

Hody, hody, doprovody, dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý,
slepička vám snese jiný.
(Za kamny v koutku,
na vrbovým proutku,
proutek se ohýbá,
vajíčko kolíbá,
proutek se zláme,
slepička z něj spadne.
Vajíčko se odkoulí
do strejčkovy stodoly,
vajíčko křáp, slepička kdák,
panímámo, máte mi ho dát!)

PRACOVNÍ LIST: VELIKONOČNÍ TÝDEN
https://skola-hrou.blogspot.cz/

Přečti si text o každém z velikonočních dnů zvlášť a přiřaď čarou obrázky podle tradic.

ŠKAREDÁ STŘEDA:

V tento den hospodyňky uklízely celý dům a vymetaly komíny, aby z domu vyhnaly zlé duchy.

ZELENÝ ČTVRTEK

V tento den často lidé jedli zelená jídla a také Jidáše. Sladké pečivo, které připomínalo zradu Jidáše. V kostelech naposledy zvoní zvony a poté odlétají do Říma.

VELKÝ PÁTEK

V tento den byl podle tradice ukřižován Ježíš Kristus. Bylo zakázáno jíst maso a podle pověr země vydávala své poklady. Proto se nesmělo hýbat se zemí.

BÍLÁ SOBOTA

V tento den dle tradic vstal Ježíš Kristus z mrtvých. Světily se ohně a také svíčky.

BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

V tento slavnostní den světil kněz v kostele mazance, beránky a víno. Ty pak hospodář odnášel na pole, kde jimi obdaroval půdu, aby mu dala dobrou úrodu.

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

V tento den kluci šupou děvčata pomlázkou z proutí, to aby byly celý rok zdravé. Děvčata za to chlapcům dávají zdobená vajíčka.

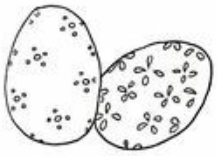

- Můžete si vybarvit obrázek koledníka podle písmenkové nápovědy.
- Bez pomlázky a vajíček by nebyly Velikonoce – dokreslete a vybarvěte obrázek.
- Co si ozdobit plechovku (nebo pet lahev) jednoduchým zajíčkem (puntíky) a zasít si zelené osení? Nebo vytvořit zajíčka/slepičku z papírové tašky? ...další nápady viz níže :-)
- Nové cviky pro malé jogínky (vajíčko, zajíček).
- Maminky nebo tatínkové Vám určitě rádi přečtou krásnou jarní pohádku „O ovečce Chundelce“ - po přečtení si s rodiči povídejte, která zvířátka v pohádce byla? ...jaké zvuky vydávají?...jak pohádka začala, co se stalo, jak dopadla, jak se ti líbila?
- Vypracujte pracovní listy v příloze (ozdob si kraslici, dokresli ovečku – grafomotorické cv., vybarvi vajíčka podle počtu řádků-matematické představy).
- Zahrajte si na koledníky, naučenou básničku si vytleskejte nebo rytmizujte na dřívka (vařečky).
- Jednoduchou technikou si namalujte vyfouklé vajíčko.
- Poslechněte si veselou písničku a zatancujte si https://youtu.be/yJ5iI0yBX7w
- Zahrajte si pohybovou hru „Na vajíčka“ - děti představují vajíčka, válí se a kutálejí (třeba po koberci), nesmí do ničeho narazit jinak se rozbijí!

O ovečce Chundelce

Ovečka Chundelka patřila kdysi do velkého stáda oveček, které vlastnil jeden vesnický chalupář. Jeho stavení stálo přímo pod travnatou strání, která byla součástí velké zahrady. Chalupáři se již omrzelo tyto příkré svahy věčně sekat a odmítal už nadále sušit tolik sena, proto se rozhodl pro chov ovcí. Vypustil všechny ovečky do zahrady, nechal je volně pást a byl rád, jak pečlivě mu vypásaly všechny ty těžko dostupné travnaté porosty a jemu tak odpadla práce se sečením trávy.

Jednu z oveček si oblíbil nejvíce. Vymyslel pro ni jméno Chundelka, neboť byla pěkně chundelatá, měla nejhustší a nejpěknější vlnu, byla poslušná, přítulná a nejmilejší ze všech oveček.

Jednoho dne se ovečka Chundelka spokojeně pásla a pochutnávala si na pastvě, když vtom kolem ní proletěla černá kosice. Posadila se na větev stromu a začala si ovečku prohlížet ze všech stran. „To je ale pěkně chundelatá ovečka! A jak má hezký, vlněný kožíšek?“ pomyslila si. Vtom ji napadlo, že si na ovečce udělá kosí hnízdo a řekla si:
„Načpak se stavět s hnízdem, když v oveččině kožíšku se mi bude sedět jako ve vatičce a nebudu se muset vůbec namáhat se stavěním.“ Slétla k ovečce a už se ji začala na hřbetě pěkně uvelebovat do vlněného kožíšku, kde se uhnízdila a už začala snášet ptačí vajíčka.
Ovečka nevěděla, co se to děje, neboť jí na zádech stále něco šimralo a lechtalo a proto znejistila a pomyslila si:
„Co to je? Kdopak se mi vrtí v kožíšku a muchlá mi vlnu?“ Ale na vlastní hřbet si sama neviděla. Poté snesla kosice do měkoučkého hnízdečka pět vajíček. Hrdě na nich seděla, zahřívala je a už se dočkat nemohla svých prvních, malých ptáčátek. Ovečka jí pěkně nosila na zádech a to se kosici, panečku, líbilo. Celý den jen podřimovala a vychvalovala si, jak to dobře s hnízděním vymyslila. Po chvíli však dostala kosice hlad, proto na chvíli hnízdečko opustila a vylétla za potravou. Sotva se na okamžik vzdálila, zahlédla kosí hnízdo i s vajíčky kukačka a jak už to u nich bývá zvykem, snesla mezi ostatní vajíčka i to svoje kukaččí a hned zase odletěla. Kosice se brzy vrátila, ale nic nepoznala a všechna vajíčka zahřívala dál, jako by se nechumelilo.
Za nějakou dobu se z vajíček začala líhnout malá ptáčata. Kosice z nich měla velikou radost a starostlivě o ně pečovala a krmila je. Malá holátka stále pípala, pískala a otevírala malý zobáček, do něhož jim máma kosice nosila potravu. Ptáčátkům se ve vlněném ovčím hnízdečku líbilo. Seděla si pěkně v teploučku, ovečka je hezky vozila a to se jim to dařilo, jen co je pravda!
Ptáčata rostla jako z vody, obzvláště to jedno, které patřilo kukačce. Bylo ze všech mláďat největší a nejmazanější a sezoblo pokaždé nejvíce potravy. Krátce nato toto kukaččí mládě vyždychalo všechny ostatní ptáčky z hnízda dolů na zem a uvelebilo se v hnízdečku pěkně samo. Ubohá holátka neuměla ještě lítat, neboť byla úplně maličká. Upadla do trávy, bezradně pípala a stádo oveček je málem zadupalo. Naštěstí tudy právě běžela slepička, která utíkala zahradou ze dvora pryč. Byla celá načepýřená a nazlobeně kvokala, neboť ji hospodář sebral všechna vajíčka, z nichž si přála vysedět malá kuřátka. Jakmile uslyšela pípání bezradných ptáčat, hnedka se zastavila a pomyslila si: „Ubohá stvořeníčka, vždyť je tu ovečky dočista ušlapou, to přece nemohu dovolit,“ prohlásila kvočna a už si všechna ptáčata postupně odnášela zpátky na dvůr do kukaně, kde měla své bydlení. Tam se o všechna malá ptáčátka postarala. Vychovala je namísto kuřátek, které ji hospodář toho roku nedopřál a tak kosí mláďata přece jen přežila.

Kukaččí mládě tak zůstalo v hnízdě na oveččině hřbetu samo a celé patřilo nyní jen jemu. Máma kosice se vrátila z lovu a namísto šesti ptáčátek našla jen to jedno. Kukaččí mládě hnedle žadonilo o jídlo a tak ho kosice začala krmit. O to více rostlo, když zůstalo jen samo. Brzy mu narostla peříčka a nastal čas z hnízda vyletět a postarat se o potravu samo, jenže to kukaččí mládě rozhodně odmítalo. Nechtělo se mu tak měkoučké a teploučké hnízdečko opouštět. Zpohodlnělo a zlenivělo a nemělo chuť ani potřebu lítat a pomyslelo si:
„Nač létat, když mě ovečka celý den tak hezky všude vozí na zádech? O potravu se mi postará máma, tak proč bych se měla namáhat máváním křídel a sháněním potravy, když to za mě může všechno udělat máma? Vždyť mě v hnízdě vůbec nic nechybí! Stačí přece jen zavolat kuku kuku a máma hnedka přiletí a už mi nese něco dobrého do zobáčku.“
A tak kukačka rostla jako z vody. Byl nejvyšší čas hnízdo opustit, ale kukačka to neudělala. Kosice se už o ní nechtěla dál starat, ale nedalo jí to. Když viděla, že kukačka nelítá, znovu a znovu se k ní vždycky vracívala s obavou, jen aby neumřela hlady.
Chudák ovečka však byla z kukačky celá nešťastná a nesvá. Nechtěla ji už na sobě, ale nevěděla, jak se jí má zbavit. Stále slýchávala jen to její kuku kuku a to věčné kukání Chundelce jen znepříjemňovalo život a pomyslila si:
„Můj kožíšek přece není žádné hnízdiště, já už v něm nikoho nechci!“ Začala nešťastně a bezradně bečet. Oveččino bečení uslyšel pes. Nebyl to ovčácký pes, který ovečky hlídá, ale zatoulané pouliční psisko. Vběhl mezi ovečky a začal je prohánět po celé zahradě. Ovečky se splašily, úplně všechny začaly bečet a kukačka v Chundelčině kožíšku kukala jako na lesy! Pes náhle zpozorněl a zaposlouchal se do kukaččina hlasitého volání. Vtom spatřil na zádech ovečky sedět kropenatou kukačku a nestačil se divit. Pelášil rovnou k ní a hop a skok, chňap a chlamst a kukačku spolkl ještě dřív, než si stačila podruhé zakukat a pochvaloval si: „Konečně jsem si své hladné bříško naplnil!
Hned poté od oveček spokojeně odešel zase o ulici dál. Konečně byla ovečka Chundelka opět volná a sama, bez vetřelce na zádech! Zato kukačka skončila psovi v břiše ani nevěděla jak! Teprve nyní začala litovat, že zavčas neodletěla, neboť se jí v psově břiše vůbec nelíbilo. Měl tam tmu, málo místa a kukačka přestávala volně dýchat. Pes byl však náramně spokojený a chystal se trochu prospat. Natáhl se do stínu pod košatý strom a začínal usínat. Přišla na něj dřímota, otevřel pusu úplně dokořán, zazíval a vtom frnk! Kukačka vyletěla z jeho krku a letěla, letěla a letěla! Přece jen se jí podařilo zachránit si svůj mladý kukaččí život!
Od té doby se jí lítání náramně zalíbilo.Vesele si kukala a všechnu potravu si už vždycky obstarávala jen sama.
A tak to nakonec všechno dobře dopadlo. Kukačka přestala být pohodlná a líná a naučila se sama lítat. Ovečka Chundelka už poté nikdy nikomu nesloužila jako hnízdiště a dál spokojeně spásala všechnu zelenou trávu. Brzy se jí narodilo malé, krásné jehňátko a z Chundelky se stala spokojená a vzorná máma.
Chalupář poté koupil pro celé stádo oveček na krk pěkný, malý zvoneček. Ovečkám se tak zalíbilo zvonění, že tím odzvonily i konec této pohádky.

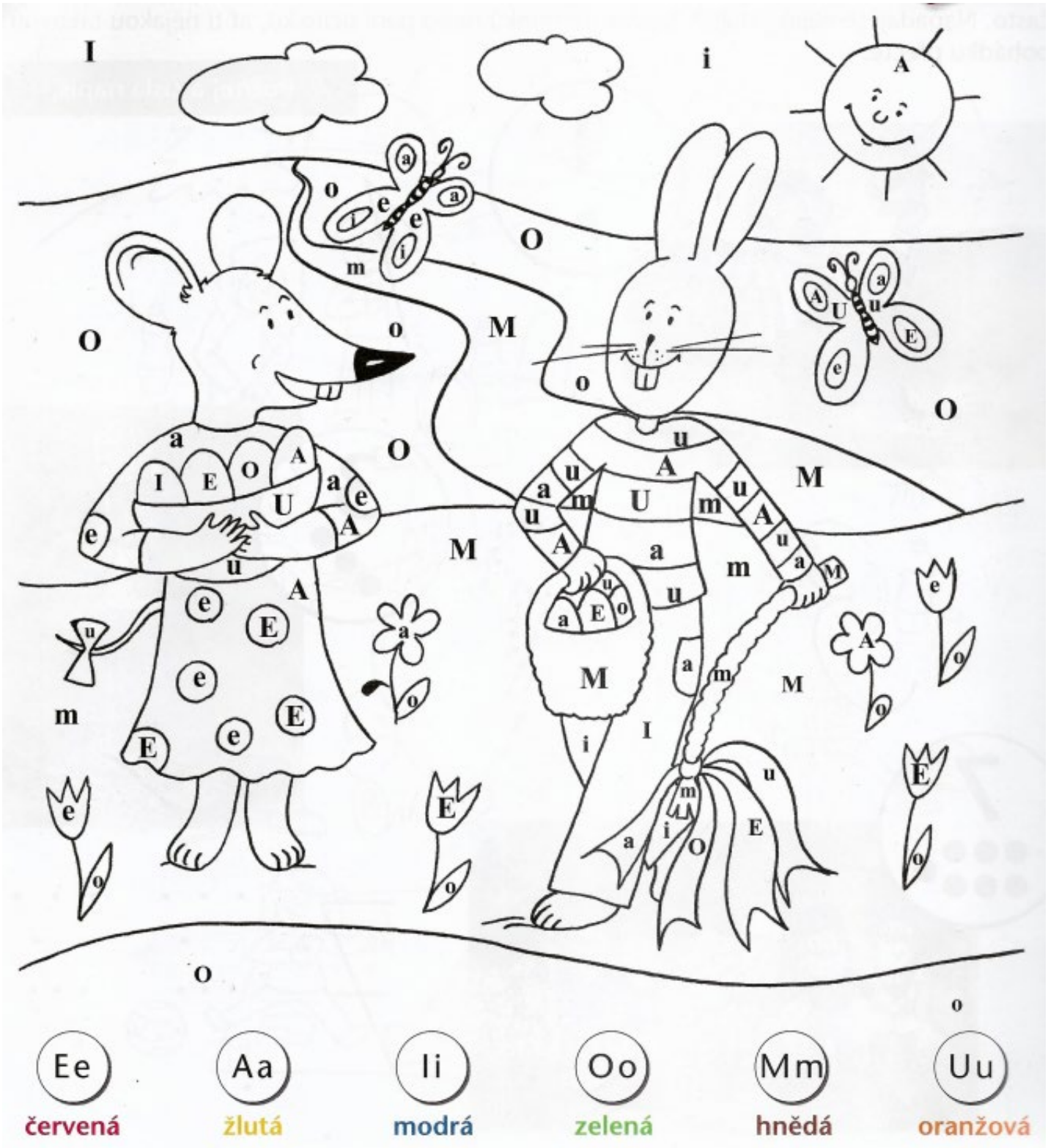

Ee červená

Aa žlutá

Ii modrá

Oo zelená

Mm hnědá

Uu oranžová

Pomlázka

Bez pomlázky a vajíček by nebyly Velikonoce.

Dokreslete a dobarvěte obrázek.

- *Povídejte si s dětmi o Velikonocích. Jak vznikly, co symbolizují.*
- *Jaké jsou zvyky? Pletete doma pomlázku? Barvíte vajíčka? Pečete beránka?*

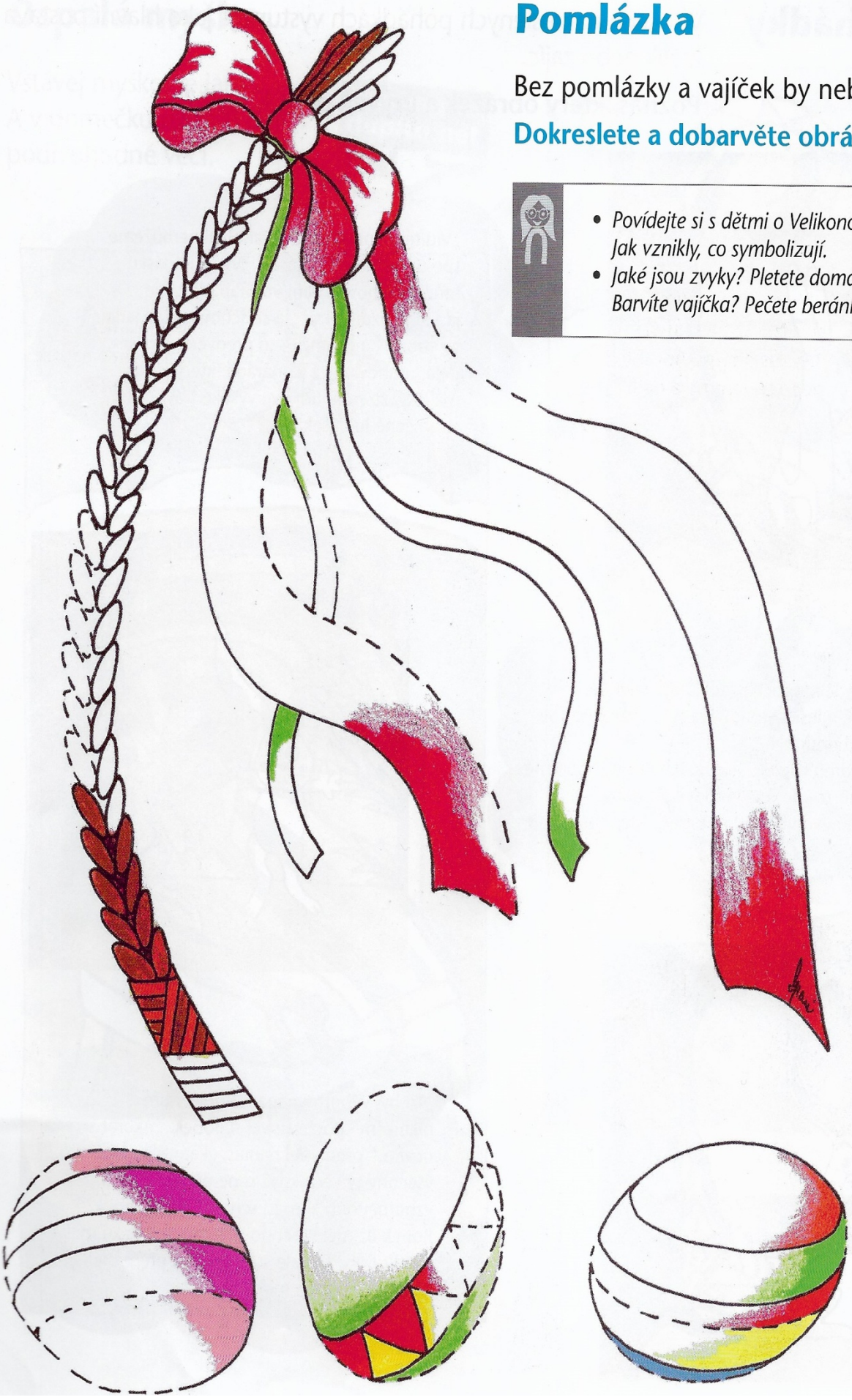

www.dzieciakiwdomu.blogspot.com

www.dzieciakiwdomu.blogspot.com

N. Strohhecker

JÓGA SE SLUNÍČKEM

VAJÍČKO

PROMĚNÍM SE MALIČKO,
V MALÉ BÍLÉ VAJÍČKO.

A AŽ PŘIJDOU SVÁTKY JARA,
VYZDOBÍM SE BARVIČKAMA.

1. Posaď se do sedu a obejmi si kolena. Narovnej záda, ramena táhni dolů, podívej se dopředu.

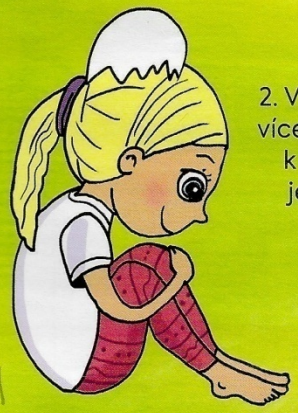

2. Vyhrb záda, ještě více přitáhni kolena k hrudníku. Čelo jemně přitáhni ke kolenům.

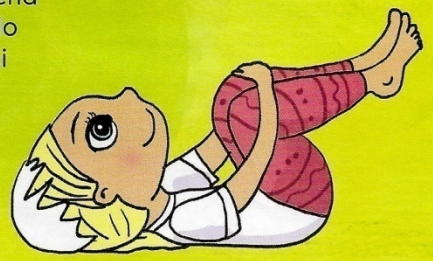

3. Zhoupni se jako kolébka zepředu dozadu. Pohoupej se mírně na jednu i druhou stranu.

ZAJÍČEK

ZAMÁVÁM SI UŠIMA,
ZAVRTÍM SI OCÁSKEM.

HOP A SKOK, SKOK A HOP,
ZAJÍČKEM SI ZKUSÍM BÝT.

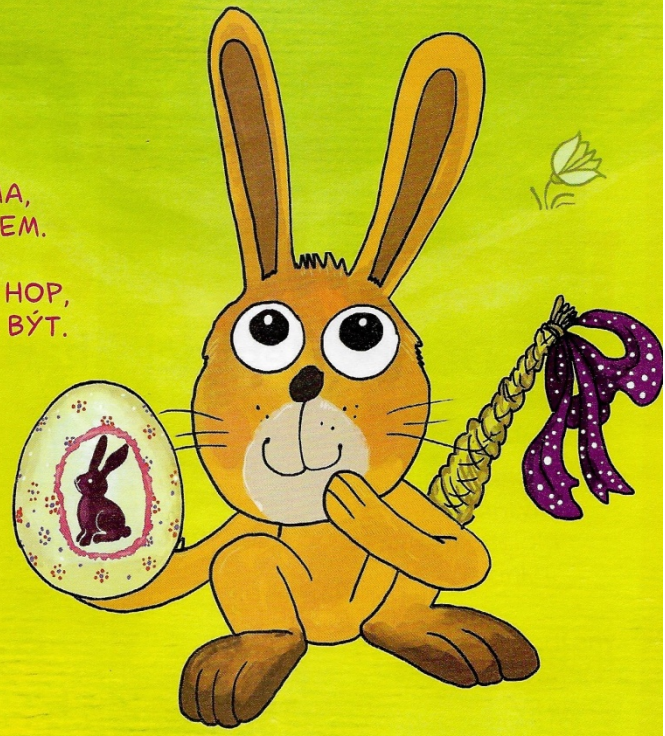

1. Sedni si na paty, kolena mírně od sebe. Zvedni paže nahoru, zamávej jimi jako zajíc svýma ušima. Ramena nezvedej.

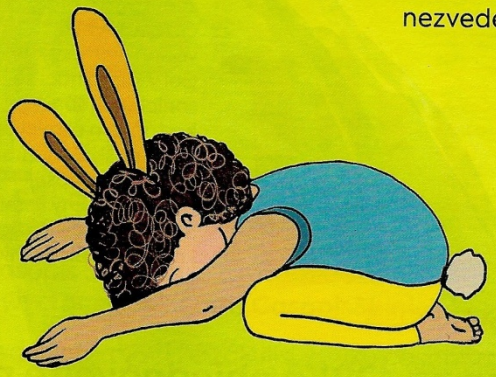

2. Nadechni se a s výdechem se předkloň k zemi. Zadeček nechej položený na patách. S nádechem protáhni paže do dálky, s výdechem se uvolni.

3. Ruce nech ležet podél těla dlaněmi vzhůru nebo se chytni za paty a zvedni zadeček.

Malované čtení

VÍTE, ONO PÁST NA JAŘE JE TUZE KRÁSNÁ VĚC. TEDY POKUD VÁS OVŠEM SVÝM KUKU KUKU STÁLE NEVYRUŠUJE . A PRÁVĚ JEDNA TAKOVÁ SI NA OKRAJI NAŠÍ SEDLA NA .

Kouzlení s hláskem

Ovčáci si chtěli odpočinout, ale kukačka stále kukala: „Kuku, kuku, kuku".

Tak se ji rozhodli odehnat. Nejprve zavolali jen tak tichounce: „Kšáá!"

Ale kukačka dál hlasitě pěla: „KUKU, KUKU".

Ovčáci zvolali o něco více hlasitěji: „KŠÁáá!!"

Ale kukačka ani teď nepřestala, jen se ozývala o něco méně hlasitě: „KUKU, kuku".

To už ovčáci nevydrželi a pěkně silně volali: „KŠŠŠŠÁÁÁÁÁ!!!"

A vida! Odněkud hodně zdaleka se ozvalo velmi slabounké: „Kuku, kuku."

Kukačka odlétla jinam.

Ovčáci:

kšáá KŠÁáá KŠÁÁÁÁ

potichu **(p)** středně silně **(mf)** silně **(f)**

Kukačka:

KUKU Kuku kuku

silně **(f)** středně silně **(mf)** potichu **(p)**

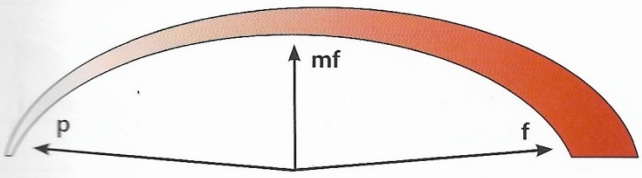

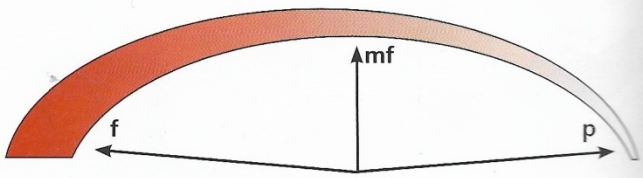

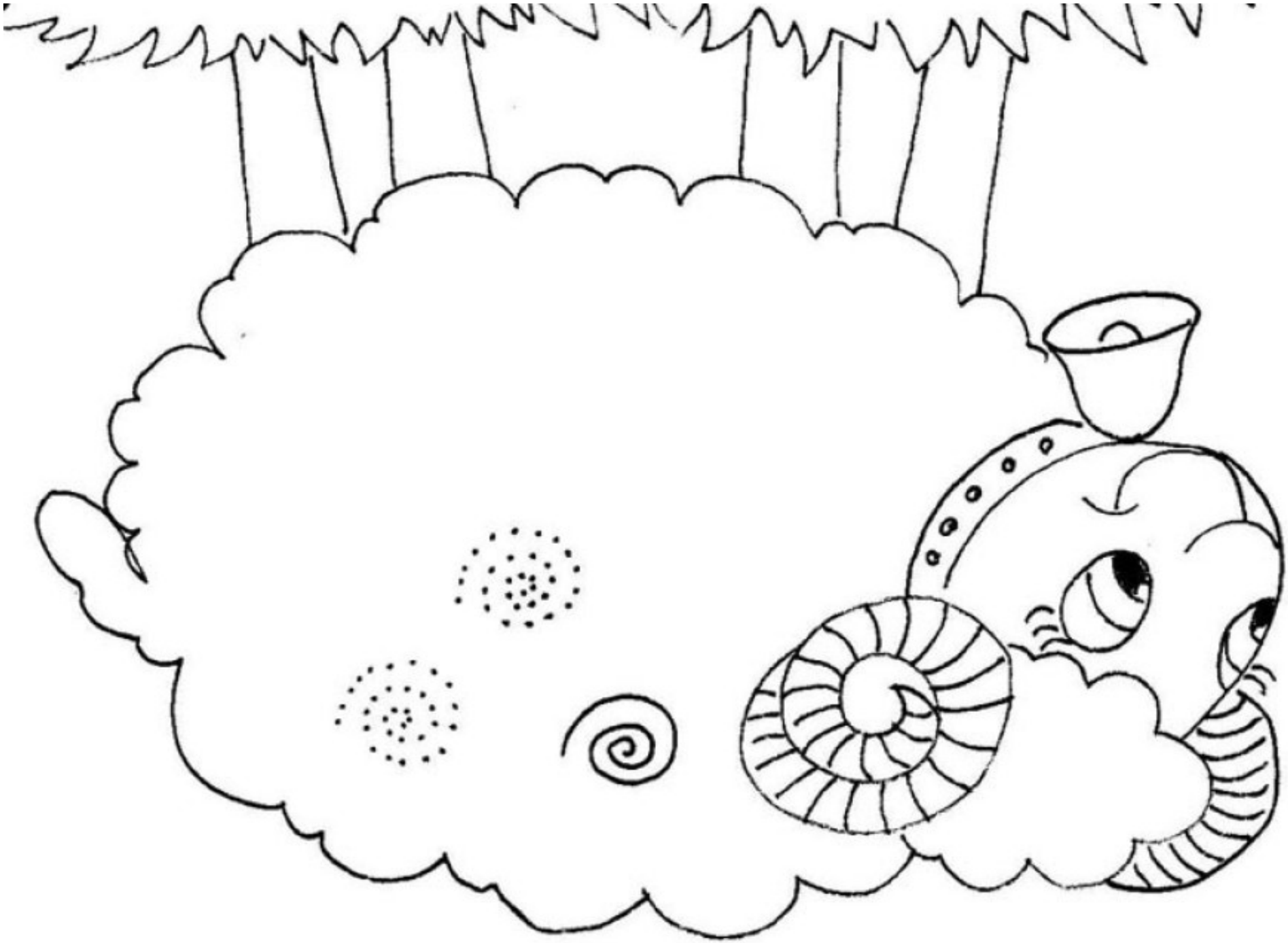

ČTENÍ

VELIKONOCE

VYRÁBĚNÍ

VE SMĚRU ŠIPEK SE NAUČ PSÁT PÍSMENKA. ZNÁŠ UŽ NĚKTERÁ?

NA VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ
BUDEM VŠICHNI VESELÍ!
MÁMA PEČE PRO TERKU I ADÁMKA,

ZDOBÍ KRASLICE KOLEDNÍKŮM Z ULICE.

LETOS SNAHU MAJÍ,
PROUTKY PROPLÉTAJÍ.

„HODY, HODY, ,
DEJ NÁM MALOVANÉ !“
MALÝ HONZÍK MÍSTO VAJÍČKA
CHCE ČOKOLÁDOVÉHO .
I SLAVÍ SVÁTKY JARA,
ZPÍVÁ SVOJE ČIM-ČA-RARA!

Napsala Alena Schindlerová

UPLEŤ POMLÁZKU ZE TŘÍ PROUTKŮ

1 Opatři si proutky a svaž je provázkem nebo jiným proutkem.

2 Krajní proutek vždy překládej přes prostřední. Začni třeba zleva.

3 Střídej to zprava.

4 Pak zase zleva, a tak pořád dokola!

5 Opakuj to, dokud nebude pomlázka hotová!

Konec pomlázky svaž nebo počkej, až ti na něj při koledě navážou první mašli.

Dokážeš vybarvit správný počet vajíček podle čísel?

E-předškoláci

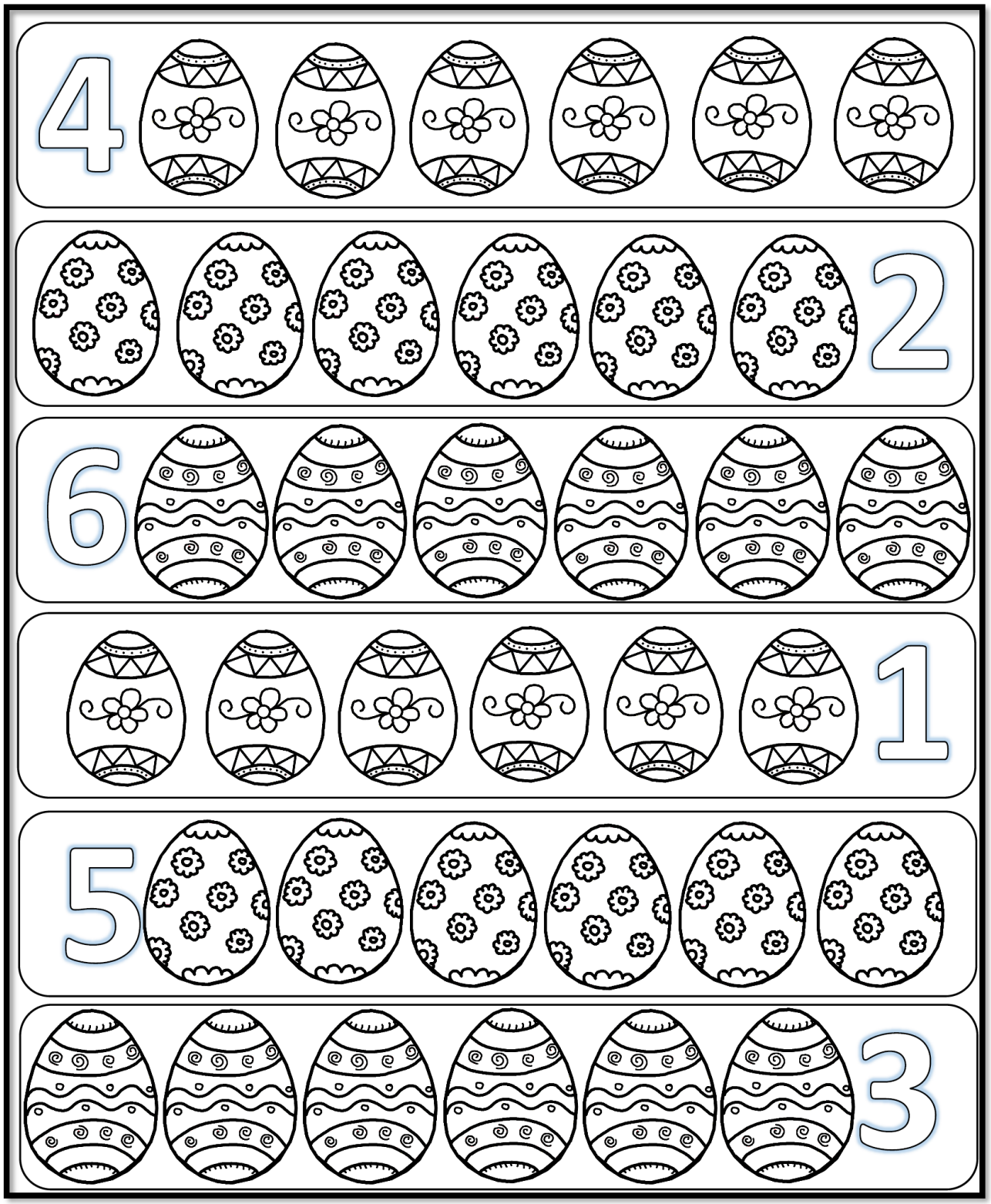

POMALUJ CELÁ VELIKONOČNÍ VAJÍČKA PŘEDKRESLENÝMI TVARY.

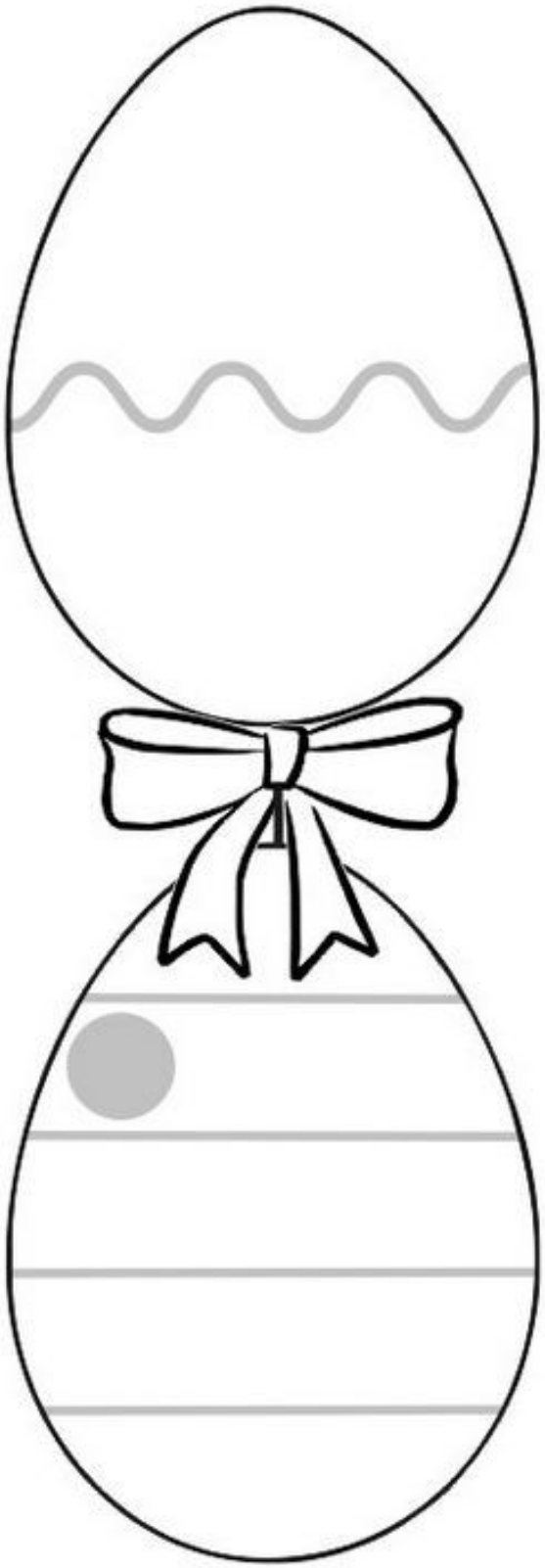

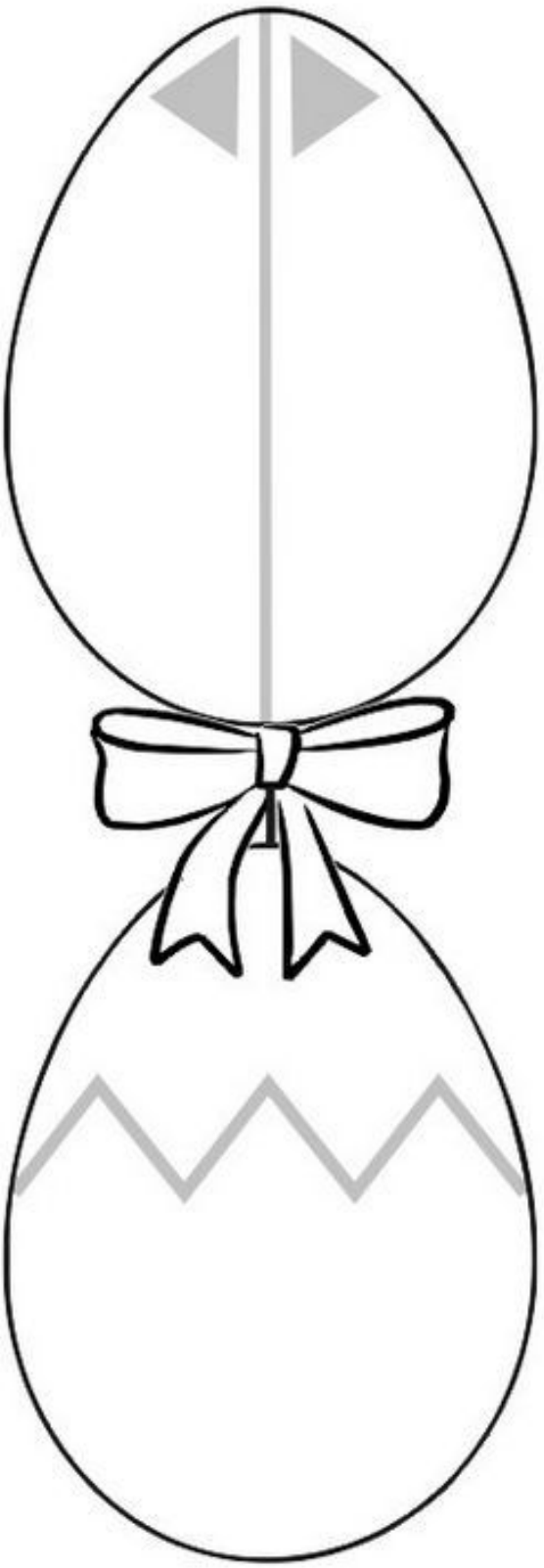

VELIKONOCE

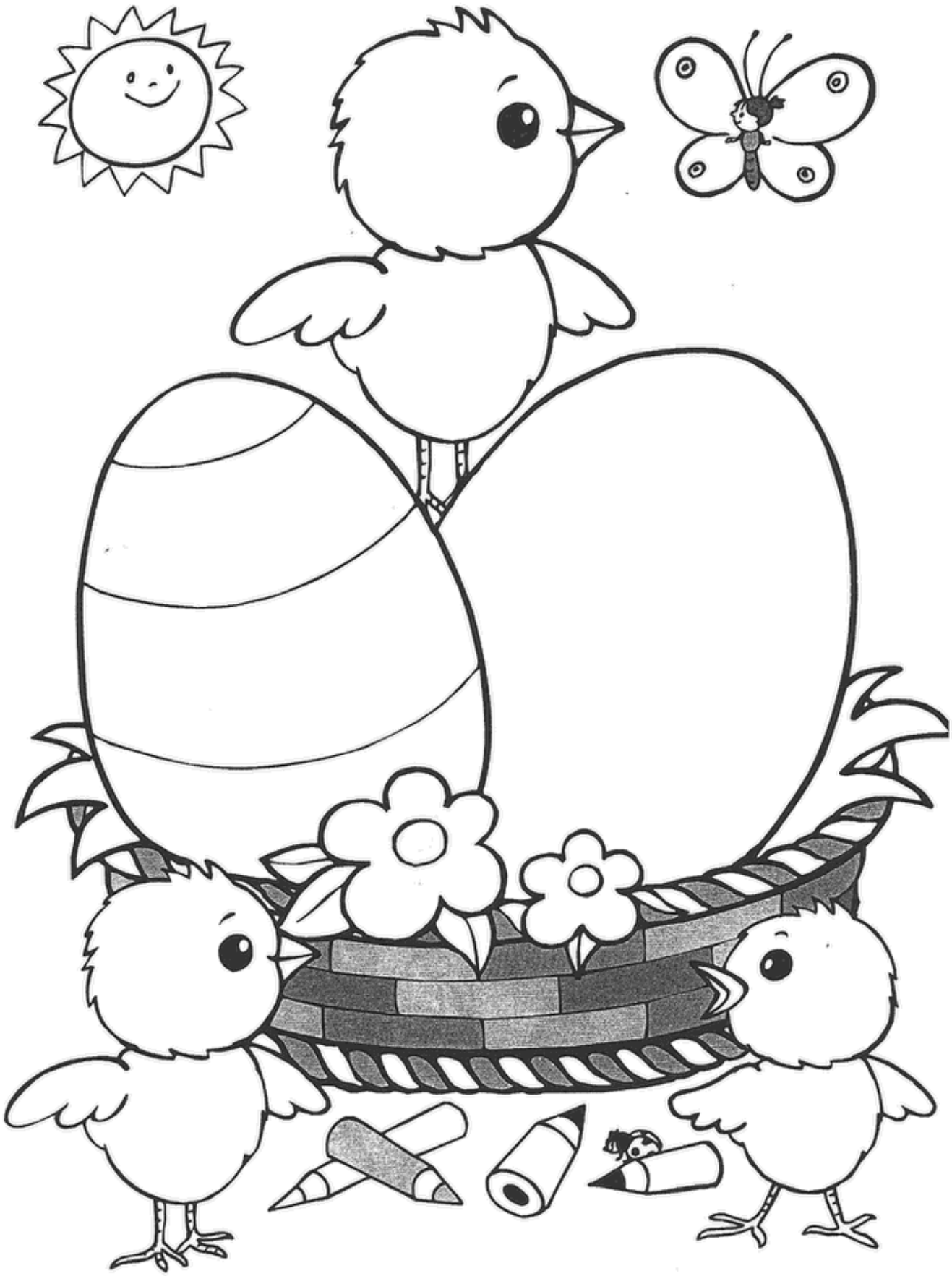

• *Velikonoční obrázek s kraslicemi si pěkně vybarvi.*

Milé děti a rodiče,

přejeme Vám veselé velikonoční
svátky protkané sluníčkem a
dobrou náladou!

Vaše paní učitelky